

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

Sống một Cuộc Sống Dư Dật

Vào đầu năm mới, tôi khuyến khích Các Thánh Hữu Ngày Sau ở khắp mọi nơi nên có một công cuộc tìm kiếm cá nhân, đầy sức sáng, đầy ý nghĩa về điều mà tôi gọi là cuộc sống dư dật—một cuộc sống đầy dẫy thành công, điều tốt lành, và ơn phước. Cũng giống như cách chúng ta học hỏi kiến thức cơ bản trong trường học, tôi xin đề nghị các nguyên tắc cơ bản của tôi để giúp tất cả chúng ta đạt được cuộc sống dư dật.

Hãy Có một Thái Độ Lạc Quan

Nguyên tắc đầu tiên là thái độ. William James, một nhà tâm lý học và triết học tiền phong Mỹ, đã viết: “Cuộc cách mạng quan trọng nhất của thế hệ chúng ta là khám phá ra rằng loài người, qua việc thay đổi những thái độ bên trong đầu óc của họ, có thể thay đổi các khía cạnh bên ngoài của cuộc sống họ.”¹

Có rất nhiều điều trong cuộc sống tùy thuộc vào thái độ của chúng ta. Cách chúng ta chọn để nhìn những sự việc và đáp ứng với những điều khác đều ảnh hưởng đến mọi điều. Nếu chúng ta hết sức cố gắng và rồi chọn sống vui vẻ với hoàn cảnh của mình, thì dù hoàn cảnh đó có ra sao đi nữa, thì chúng ta cũng có thể mang đến sự bình an và niềm mãn nguyện cho cuộc sống của mình.

Charles Swindoll—một tác giả, nhà sư phạm và mục sư Kỵ Tô Giáo—nói: “Đối với tôi, thái độ còn quan trọng hơn. . . quá khứ, . . . hơn tiền bạc, hơn hoàn cảnh, hơn nỗi thất bại, hơn sự thành công, hơn cả điều những người khác nghĩ hoặc nói hay làm. Thái độ còn quan trọng hơn cả diện mạo, năng khiếu, hoặc kỹ năng. Thái độ sẽ xây đắp hoặc phá hủy một công ty, một giáo hội, một mái ấm gia đình. Điều đáng kể là chúng ta có được sự chọn lựa mỗi ngày về thái độ mình sẽ có cho ngày đó.”²

Chúng ta không thể điều khiển hướng gió, nhưng chúng ta có thể điều chỉnh cánh buồm được. Để có được hạnh phúc, bình an, và niềm mãn nguyện tối đa, mong sao chúng ta *chọn* một thái độ lạc quan.

Tin tưởng nơi Bản Thân Mình

Nguyên tắc thứ nhì là tin tưởng—nơi bản thân mình, nơi những người xung quanh mình, và nơi các nguyên tắc vĩnh cửu.

Hãy thành thật với bản thân mình, với những người khác và với Cha Thiên Thượng. Một người không thành thật với Thượng Đế cho đến khi quá trễ là Giáo Chủ Hồng Y Wolsey là người, theo như Shakespeare, đã dành một đời phục vụ ba quốc vương cùng thụ hưởng của cải và quyền lực. Cuối cùng, ông đã bị một vị vua

thiếu kiên nhẫn tước hết quyền lực và của cải. Giáo Chủ Hồng Y Wolsey kêu lên:

*Nếu tôi đã phục vụ Thượng Đế của tôi chỉ với một nửa
bầu nhiệt huyết
Mà tôi đã phục vụ vua tôi, thì bây giờ, Ngài đã không
Để tôi sa vào tay kẻ thù của tôi.*³

Thomas Fuller, một giáo sĩ và nhà sử học Anh sống vào thế kỷ thứ 17, đã viết về lễ thật này: “Người nào không sống theo niềm tin tưởng của mình thì không thật sự tin tưởng.”⁴

Đừng giới hạn mình và đừng để những người khác thuyết phục các anh chị em rằng các anh chị em bị giới hạn trong điều mình có thể làm. Hãy tin nơi mình và rồi sống sao để đạt đến khả năng của mình.

Các anh chị em có thể đạt được điều các anh chị em tin là mình có thể đạt được. Hãy tin cậy và tin tưởng cùng có đức tin.

Hãy Đối Phó với Những Thử Thách với Lòng Can Đảm

Lòng can đảm trở thành một đức hạnh xứng đáng và quan trọng khi được xem là không phải sẵn lòng chết một cách táo bạo mà là quyết tâm sống một cách tao nhã.

Nhà văn tiểu luận và thi sĩ Mỹ Ralph Waldo Emerson nói: “Bất cứ điều gì ta làm, thì ta đều cần có lòng can đảm. Bất cứ hướng đi nào ta đã quyết định thì luôn luôn có một người nào đó nói với ta rằng ta đã sai lầm. Lúc nào cũng có những khó khăn xảy đến để cám dỗ các anh chị em tin rằng những người chỉ trích mình là đúng. Việc vạch ra một chiều hướng hành động và tuân theo chiều hướng đó cho đến cùng đòi hỏi phải có lòng can đảm giống như một người lính cần phải có. Hòa bình có những chiến thắng của nó, nhưng cần phải có những người nam nữ dũng cảm mới đạt được những chiến thắng đó.”⁵

Sẽ có những lúc các anh chị em cảm thấy sợ hãi và nản lòng. Các anh chị em có thể cảm thấy rằng mình đã bị đánh bại. Cơ may đạt được chiến thắng có thể dường như quá nhỏ nhoi. Đôi khi các anh chị em có thể cảm thấy giống như Đa Vít cố gắng đánh lại Gô Li Át. Nhưng hãy nhớ rằng—Đa Vít *quả thật* đã chiến thắng!

Cần phải có lòng can đảm để thực hiện một bước đẩy mạnh đầu tiên nhắm vào mục tiêu đầy khao khát

của một người, nhưng cần phải có nhiều can đảm hơn khi một người vấp ngã và cần phải cố gắng lần thứ hai để đạt được mục tiêu của mình.

Hãy có quyết tâm để cố gắng, sẵn lòng làm việc để hướng đến một mục tiêu xứng đáng, và có lòng can đảm không những để đối phó với những thử thách chắc chắn sẽ đến mà còn phải cố gắng lần thứ hai, nếu cần phải làm như vậy. “Đôi khi lòng can đảm là tiếng nói nhỏ nhẹ vào cuối ngày: ‘Ngày mai tôi sẽ cố gắng lần nữa.’”⁶

Cầu xin cho chúng ta ghi nhớ ba nguyên tắc cơ bản này khi chúng ta bắt đầu cuộc hành trình của mình trong năm mới, trau dồi một thái độ lạc quan, tin tưởng rằng chúng ta có thể đạt được các mục tiêu và quyết tâm của mình, cùng lòng can đảm để đối phó với bất cứ thử thách nào có thể xảy đến trên đường đời. Rồi cuộc sống dư dật sẽ thuộc vào chúng ta.

GHI CHÚ

1. William James, trong Lloyd Albert Johnson, biên soạn, *A Toolbox for Humanity: More Than 9000 Years of Thought* (2003), 127.
2. Charles Swindoll, trong Daniel H. Johnston, *Lessons for Living* (2001), 29.
3. William Shakespeare, *King Henry the Eighth*, màn 3, cảnh 2, dòng 456–58.
4. Thomas Fuller, trong H. L. Mencken, chủ bút, *A New Dictionary of Quotations* (1942), 96.
5. Ralph Waldo Emerson, trong Roy B. Zuck, *The Speaker's Quote Book* (2009), 113.
6. Mary Anne Radmacher, *Courage Doesn't Always Roar* (2009).

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Hãy cân nhắc việc mời những người trong gia đình các anh em giảng dạy chia sẻ những kinh nghiệm cá nhân khi một thái độ lạc quan, niềm tin tưởng nơi bản thân họ hoặc lòng can đảm đã giúp họ. Hoặc mời họ tìm ra những ví dụ về ba nguyên tắc này trong thánh thư. Các anh em có thể chuẩn bị giảng dạy bằng cách thành tâm suy nghĩ về các câu thánh thư và những kinh nghiệm của riêng mình.

GIỚI TRẺ

Lòng Can Đảm để Vượt Qua Cơ Bão Bài của Maddison Morley

Vào buổi tối thứ hai của buổi cắm trại của Hội Thiếu Nữ trong giáo khu tôi, chúng tôi gặp phải cơn mưa giông và gió lốc xoáy. Tiểu giáo khu tôi có khoảng 24 thiếu nữ tham dự buổi cắm trại với hai người lãnh đạo, và chúng tôi đều phải chen chúc vào một trong hai

căn nhà gỗ nhỏ để được che chở. Mưa trút xuống xối xả và gió càng thổi mạnh hơn nữa. Tôi đã phải liên tục tự nhắc nhở về lời cầu xin được an toàn mà vị chủ tịch giáo khu của chúng tôi đã dâng lên trước đó. Tiểu giáo khu của chúng tôi cũng dâng lời cầu nguyện riêng với nhóm trong căn nhà gỗ nhỏ của chúng tôi, và tôi đã dâng lời cầu nguyện của riêng tôi.

Nhiều thiếu nữ cảm thấy sợ hãi và điều đó rất dễ để thấy tại sao. Căn nhà gỗ nhỏ của chúng tôi không được chắc chắn lắm và chúng tôi ở ngay cạnh dòng sông. Trong khoảng 20 phút, cơn bão càng hoành hành dữ dội đến nỗi toàn thể giáo khu phải chạy từ các căn nhà gỗ nhỏ của tiểu giáo khu họ đến các căn nhà gỗ nhỏ của những người cố vấn nằm ở nơi cao hơn. Vị chủ tịch giáo khu của tôi dâng lên một lời cầu nguyện nữa và chúng tôi hát thánh ca, các bài ca Thiếu Nhi, và các bài ca cắm trại nhằm cố gắng tự trấn an mình. Vâng, chúng tôi sợ hãi nhưng chúng tôi cảm thấy rằng mọi việc đều sẽ ổn thỏa. Nửa giờ sau, chúng tôi được phép trở lại các căn nhà gỗ nhỏ của tiểu giáo khu mình.

Về sau chúng tôi biết được điều đã xảy ra với cơn lốc xoáy vào đêm đó. Nó đã tách ra thành hai cơn bão. Một trong hai cơn bão đó đi quanh chúng tôi ở bên phải và cơn bão kia đi qua phía bên trái. Chúng tôi đã không bị ảnh hưởng nặng nề nhất của cơn bão đó!

Tôi biết rằng Thượng Đế nghe lời cầu nguyện của

chúng tôi vào đêm đó và Ngài đã bảo vệ chúng tôi khỏi ảnh hưởng tệ hại nhất của cơn bão. Tại sao cơn lốc xoáy đã tách ra làm hai trừ phi Thượng Đế muốn vậy? Tôi biết rằng trong cơn giông bão của cuộc đời, chúng ta có thể luôn luôn cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng và Ngài sẽ nghe và đáp ứng cho chúng ta, ban cho chúng ta lòng can đảm cũng như sự bảo vệ mà chúng ta cần để vượt qua cơn bão một cách an toàn.

TRẺ EM

Lãnh Binh Mô Rô Ni

Lãnh Binh Mô Rô Ni đã có can đảm khi đương đầu với những thử thách. Ông yêu chuộng lẽ thật, nền tự do và đức tin. Ông cống hiến cuộc đời mình để giúp dân Nê Phi bảo tồn nền tự do của họ. Các em cũng có thể giống như Lãnh Binh Mô Rô Ni bằng cách đối phó với những thử thách của mình bằng lòng can đảm. Các em còn có thể tự mình làm lá cờ tự do bằng cách viết những điều quan trọng đối với các em và gia đình các em lên trên lá cờ đó.

Tìm Thêm Ở Đâu Nữa

An Ma 46:11–27: Lá cờ tự do.

An Ma 48:11–13 16–17: Những đức tính của Mô Rô Ni

Trông Nom và Phục Sự qua Việc Thăm Viếng Giảng Dạy

Nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình.

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn dạy: “Lòng bác ái [có ý nghĩa] nhiều hơn chỉ là một cảm giác rộng lượng, “Lòng bác ái phát sinh từ đức tin nơi Chúa Giê Su Kỵ Tô và là hiệu quả của Sự Chuộc Tội của Ngài.”¹ Đối với các chị em trong Hội Phụ Nữ, việc thăm viếng giảng dạy có thể là lòng bác ái trong hành động, một cách quan trọng để sử dụng đức tin của chúng ta nơi Đấng Cứu Rỗi.

Qua việc thăm viếng giảng dạy, chúng ta mang đến sự trông nom săn sóc bằng cách liên lạc với mỗi chị em phụ nữ, chia sẻ một sứ điệp phúc âm và tìm hiểu để biết về những nhu cầu của người ấy và gia đình của người ấy. Chị Julie B. Beck, Chủ Tịch Hội Phụ Nữ Trung Ương giải thích: “Việc thăm viếng giảng dạy trở thành công việc của Chúa khi chúng ta tập trung vào con người thay vì số phần trăm người được thăm viếng.” “Trên thực tế, việc thăm viếng giảng dạy không bao giờ kết thúc. Đó là một lối sống hơn là một nhiệm vụ. Sự phục vụ một cách trung tín với tư cách là một người giảng viên thăm viếng là bằng chứng về vai trò môn đồ của chúng ta.”²

Khi trông nom chăm sóc một cách thành tâm và đều đặn, chúng ta học cách tốt nhất để phục sự và đáp

ứng nhu cầu của mỗi chị em phụ nữ cũng như gia đình của họ. Việc phục sự có thể có nhiều hình thức—một số lớn và một số không lớn lắm.

Chủ Tịch Thomas S. Monson dạy: “Thường thường những hành động phục vụ nhỏ là tất cả những gì cần thiết để nâng đỡ và ban phước cho người khác: một câu hỏi quan tâm đến gia đình một người, những lời lẽ khuyến khích động viên ngắn gọn, một lời khen ngợi chân thành, một bức thư cảm ơn ngắn, một cú điện thoại ngắn gọn.” “Nếu chúng ta để ý và nhận biết, và nếu chúng ta hành động theo những thúc đẩy đến với mình, thì chúng ta có thể làm được nhiều điều tốt lành. . . . Vô số những hành động phục vụ đã được cung ứng bởi đạo quân đông đúc gồm có các giảng viên thăm viếng của Hội Phụ Nữ.”³

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Vào năm 1843, các tín hữu Giáo Hội ở Nauvoo, Illinois, được chia thành bốn tiểu giáo khu. Vào tháng Bảy năm đó, những người lãnh đạo Hội Phụ Nữ chỉ định một ủy ban thăm viếng gồm có bốn chị em phụ nữ cho mỗi tiểu giáo khu. Trách nhiệm của những ủy ban thăm viếng này gồm có việc đánh giá nhu cầu và thu góp các đồ tặng dữ Hội Phụ Nữ sử dụng những đồ tặng dữ này để cung

cấp cho người túng thiếu.⁴

Mặc dù các giảng viên thăm viếng không còn phải thu góp những đồ tặng dữ nữa, nhưng họ vẫn giữ trách nhiệm đánh giá nhu cầu—thuộc linh và vật chất—cùng hành động để đáp ứng những nhu cầu đó. Eliza R. Snow (1804–87), chủ tịch trung ương Hội Phụ Nữ thứ nhì, giải thích: “Một giảng viên . . . nên chắc chắn được tràn đầy Thánh Linh của Chúa, khi người ấy đi vào một ngôi nhà để biết được bầu không khí nào mình sẽ gặp phải trong đó. . . . Hãy van nài trước mặt Thượng Đế và Đức Thánh Linh để có được [Thánh Linh] để chị em sẽ có thể biết được bầu không khí mà ngự trị trong ngôi nhà đó . . . và chị em có thể cảm thấy muốn nói những lời bình an và an ủi, và nếu chị em thấy một người chị em đang cảm thấy lạnh lẽo, hãy ôm người ấy vào lòng như thể ôm một đứa trẻ vào trong lòng mình và sưởi ấm [người ấy].”⁵

GHI CHÚ

1. Henry B. Eyring, “Di Sản Lâu Đời của Hội Phụ Nữ,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 121.
2. Julie B. Beck, “Hội Phụ Nữ: Một Công Việc Thiêng Liêng,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 114.
3. Thomas S. Monson, “Ba Mục Tiêu để Hướng Dẫn Các Chị Em,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2007, 120–21.
4. Xem thêm *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2012), 105.
5. Eliza R. Snow, trong *Daughters in My Kingdom*, 108.

Từ Thánh Thư

Giăng 13:15, 34 –35; 21:15; Mô Si
A 2:17; GLGƯ 81:5; Môi Se 1:39

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi sẽ làm gì để giúp các chị em phụ nữ của tôi cảm thấy rằng tôi là một người bạn yêu thương và lo lắng cho họ?

2. Làm thế nào tôi có thể trở nên hữu hiệu hơn trong việc trông nom và chăm sóc cho những người khác?

Để biết thêm chi tiết, xin vào
www.reliefsociety.lds.org.